

Határtalanul élménybeszámoló – 2026. 06. 24-28.

Magyar történelmi és kulturális kincsek nyomában Szlovéniában és Horvátországban

1. nap

A Határtalanul programban a mi iskolánkban a Szlovénia – Horvátország programot választották az osztályfőnökök. Ma reggel 8 előtt indultunk Esztergomból, az első állomásunk Lendva volt. Lendva (Lendava), a Muravidék fővárosa ma Szlovéniában van.

Nem nagy város, 2800 lakosa van, ma már kétharmada szlovén, csak egyharmada magyar, de még mindig kétnyelvű.

Először a lendvai várba, a Bánffy–Esterházy kastélyba caplattunk fel, ami a város fölé magasodó hegyen van. Lendva nem nagy, ahogy leereszkedtünk a várdombról, már ott is volt a Szent Katalin templom, ahova igen jólesett bemenni egy kicsit hűsölni, mert nagy meleg van. Itt meghallgattunk egy előadást a szlovéniai magyarság helyzetéről, arról, hogy hogy tűnik el szépen lassan és válik szlovénná.

Visszaszálltunk a buszba és felmentünk a lendvai szőlőhegyre, ahonnan el lehetett látni Szlovénia és Magyarország irányába is, hiszen nagyon közel voltunk a határhoz. Itt a szőlőhegyen van a Szent Vid kápolna, ahol Marika néni várt minket, aki elmesélte Hadik Mihály legendáját, akinek a holtteste csodálatos módon mumifikálódott, emiatt őt, akit már életében is nagyon tiszteltek, halála után még inkább, szentként tisztelték. A múmia ott fekszik egy üvegkoporsóban a Szent Vid Kápolnában.

Ismét a busszal Dobronakba érkeztünk, ahol van egy nagy energiapark. Itt nagy energiájú vonalak húzódnak a felszín alatt, de a felszínhez közel. Számozott padok vannak, mindegyik számú pad más-más betegség gyógyulását szolgálja. Ugyancsak itt található a mesterségesen kialakított Bakonaki-tó. Körbe lehetett sétálni, sok állatot ábrázoló faszobrot, és még egy erdei könyvtárat is csodálni, vizet lehetett venni a Szent Vid forrásból.

A busszal végül visszatértünk Magyarországra, az első két éjszakát Szalafőn töltjük.

2. nap

Reggeli után visszamentünk Dobronakra, ahol a tegnapi programot zártuk, de egy másik részére, ahol egy orchideafarmra érkeztünk. Itt csak egyféle orchideát termesztenek, de rengeteg féle színben. De nem csak orchidea van itt, hanem vanília, banán, bors, avokádó, kakaó, kávé, ananász, papaya is. Az üvegházban, párás melegben burjánzanak ezek a növények.

A következő állomásunk az Alsómarácon levő Passero farm volt. A Passero család olasz, ők termelnek, illetve készítenek itt tökmagot, húsárukat, de főleg csokoládét mindenféle formában.

Battyánfalva kastélya 1645-ben porig égett, majd 1648 és 1655 között Batthyány Ádám barokk stílusban újjáépítette. De az idő megtette a magáét, ugyan egy részét a közelmúltban felújították, de azért, hogy szálloda legyen benne, ez nekünk nem volt látogatható. A másik része meg annyira leromlott, hogy az meg azért nem látogatható.

Újabb buszozás után megérkeztünk Felsőlendvára (Grad). Ez a település a Goričko nemzeti parkban van és itt van Szlovénia legnagyobb kastélya, ezt látogattuk meg. Van benne néhány szállodai szoba is, ezekbe természetesen nem lehetett bemenni. De sok egyéb terem nyílt a boltíves, a belső udvaron levő folyosókról, ezekben faragott bútorok, kőzetek, kitömött állatok voltak többek között. És egy jó akusztikájú házasságkötő terem, amiben háborítatlanul elénekelhettük mindannyian a Tavaszi szél, utána még néhányan a Himnusz is.

Következett a fizikailag legnehezebb program. 20 perc buszozás után értünk a Hármashatár-pont parkolójába. A parkolótól 1 km-re van a pont, de több, mint 100 méteres szintemelkedéssel. Rendesen szuszogós volt ide felkapaszkodni. Itt egy háromszög alapú csonkagúla alakú kő jelzi a Hármashatárt, egyik oldala Magyarország felé, a másik Ausztria, a harmadik Szlovénia felé mutat. Elolvastuk az összes magyar nyelvű táblát, majd ugyanazon a meredek úton visszamentünk a buszhoz.

3. nap

Reggeli előtt ma már össze kellett pakolni, mert elhagytuk a nagyon kellemes, családias szalafői szállásunkat. Ma sokkal többet utaztunk, mint tegnap, egyből 3 órán keresztül buszoztunk Horvátország fővárosába, Zágrábba. Zágráb sokkal kisebb, mint Budapest, a belvárosa 2 óra alatt teljesen bejárható.

Zágrábban 2020-ban volt egy földrengés, ami súlyos károkat okozott. A városban mindenhol a felújítás nyomai láthatóak: felállványozott, becsomagolt épületek, elzárt területek.

A busz a vasútállomás mellett tett ki minket, innen indultunk gyalog. Végül újra a vasútállomás közelében a buszparkolóba száműzött buszokra várva a fűre telepedve megettük az ebédünket.

Másfél órás buszozással átkeltünk a Dinári hegységen, így érkeztünk meg Fiume (Rijeka) Tersatto városrészébe, ami Fiume fölé magasodik, itt van a vár és itt láttuk meg először a tengert. A várfalra föl lehetett menni, onnan messzire ellátni. Indultunk tovább, a Tersattoi Mária búcsújáró templomba. Ez egy szép nagy templom, mellette kolostorral, kerengővel, mögötte udvarral. Mint minden templomban, ahol jártunk, imádkoztunk közösen, majd megnéztük a kerengőt.

A várból a Zarándokok lépcsőjén mentünk le a városba, ami 560 lépcsőfok. Végimentünk a turistacsapáson, nagyon figyelve, hogy ne veszítsünk el egyetlen gyereket sem, az Óratorony előtt készült egy csoportkép, aztán már meg is érkeztünk a kikötőbe. Itt egy-egy csoportkép készült Baross Gábor és Jókai Mór emléktáblája előtt. Baross Gábor építette a rijekai kikötőt, Jókai Mór pedig annyira szeretett Fiumében tartózkodni, hogy az esküvője is itt volt Laborfalvi Rózával. Kis kikötői séta után egy buszparkolóban újra beszálltunk a buszainkba és elindultunk Krk szigete felé.

A második két éjszakai szállásunk Krk szigeten, Omišaljban van.

4. nap

A svédasztalos reggeli után hajókázni mentünk két részletben. Mi mentünk korábban, fél 9-kor, a program másfél óra volt, a többieknek addig szabadidejük volt.

Amíg a másik csoport hajókázott, mi kaptunk másfél óra szabadidőt, aztán Abbáziába (Opatija) buszoztunk. Némi buszparkolói piknik után egyből a közeli apátságba, a Szent Jakab-templomba mentünk, amit a 15. században alapítottak.

Elmentünk a Kvarner hotel elé, ami Ferenc József és Sissi rezidenciája volt, valamint a Villa Angiolina elé, végül a hírességek fala elé is, ahol sok régen meghalt és élő híresség van megörökítve. És aztán irány a strand!

5. nap

Mindenki ügyesen és gyorsan összepakolt, így a reggeli után mehetünk a buszokhoz. Kb. 3 óra alatt értünk Varasdra (Varaždin). A fő látnivalókat hamar megnéztük.

20 perc buszozás után érkeztünk meg Csáktornyára (Čakovec). Itt van a Zrínyiek vára, itt élt Zrínyi Péter is feleségével, Frangepán Katalinnal, az ő gyermekük volt Zrínyi Ilona. A vár előtt áll egy szobor: Zrínyi Péter búcsúja.

Már csak egy megálló volt Lepsénynél, mosdóhasználattal, aztán irány Esztergom.